

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 228/2020-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Marek Hraška, advokátska kancelária, s. r. o., Kopčianska 8/A, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaní sp. zn. 23Sa/82/2018 takto

rozhodol:

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. marca 2020 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu. Okrem toho sťažovateľ žiada finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Sťažovateľ Sociálnej poisťovni zaplatil poistné 2 219,19 eur. Podkladom tejto jeho povinnosti boli dve rozhodnutia Sociálnej poisťovne. V prvom sa rozhodovalo o jeho základe a v druhom o jeho výške. Sťažovateľ dosiahol zrušenie prvého rozhodnutia, no proti druhému nepodal riadne opravné prostriedky. Preto druhé rozhodnutie napadol návrhom na obnovu konania, pričom konanie o tomto návrhu Sociálna poisťovňa prerušila. Vzhľadom na to sťažovateľ podal 30. augusta 2018 žalobu proti nečinnosti Sociálnej poisťovne, ktorou sa domáhal, aby súd Sociálnej poisťovni uložil rozhodnúť o jeho návrhu na povolenie obnovy. Sťažovateľ 5. decembra 2018 a 13. februára 2019 krajský súd žiadal o informáciu o stave konania a 11. apríla 2019 podal sťažnosť na prietahy v konaní. Krajský súd postupoval tak, že žalovanú pobočku Sociálnej poisťovne 26. novembra 2018 vyzval na vyjadrenie k žalobe a zároveň na predloženie administratívneho spisu. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila 21. januára 2019. Krajský súd uznesením zo 17. apríla 2019 konanie prerušil do skončenia iného súdneho konania. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal 19. mája 2019 kasačnú sťažnosť, ktorá bola 31. júla 2019 predložená najvyššiemu súdu, ktorý uznesením

z 27. novembra 2019 zrušil uznesenie o prerušení konania a vec 20. decembra 2019 vrátil krajskému súdu. Uznesením z 8. júna 2020 krajský súd žalobu sťažovateľa zamietol.

III.

3. Podľa sťažovateľa krajský súd konal nesústredene, neriešil vecnú stránku sporu, ale zaoberal sa iba procesnými otázkami.

4. Krajský súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti opísal priebeh konania a dospel k záveru, že v jeho postupe nemožno identifikovať také nedostatky, ktoré by mali za následok porušenie sťažovateľom uvedených práv. Zdôraznil, že konanie bolo právoplatne prerušené, v dôsledku čoho neboli vykonávané procesné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci.

IV.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

6. Rozhodovanie o správnej žalobe, ktorou sa sťažovateľ domáha odstránenia nečinnosti Sociálnej poisťovne, patrí do bežnej agendy krajských súdov, pričom zrejším problémom celej veci je posúdenie procesnoprávnej skutočnosti dôvodnosti prerušenia konania o návrhu sťažovateľa na obnovu konania vedeného Sociálnou poisťovňou. Takúto vec nemožno považovať za právne, a už vôbec nie za skutkovo zložitú. Význam sporu pre sťažovateľa vyplýva z toho, že podľa sťažovateľa je orgán verejnej moci, ktorý mu je povinný vrátiť zaplatené poistné 2 219,19 eur, nedôvodne nečinný v rozhodovacom procese, ktorý má viesť k vráteniu tejto peňažnej čiastky. K tomu však treba uviesť, že sťažovateľ túto čiastku zaplatil na základe rozhodnutia, ktoré mohol napadnúť riadnym opravným prostriedkom, čo však neurobil, a aj preto sa svojho práva teraz domáha mimoriadnym opravným prostriedkom obnovy konania. Dĺžka konania na krajskom súde bola primárne poznamenaná tým, že krajský súd nedôvodne konanie prerušil, čo viedlo k jeho predĺženiu približne o rok. Napriek tomu však bolo o žalobe sťažovateľa rozhodnuté za dobu kratšiu ako dva roky od jej podania. Vychádzajúc zo zhodnotenia uvedených kritérií, preto nemožno dospieť k záveru, že by základné práva sťažovateľa boli porušené. Žaloba bola súdu doručená koncom augusta 2018 a vo veci bolo krajským súdom rozhodnuté začiatkom júna 2020. Tento, ani nie dva roky trvajúci stav právnej neistoty sťažovateľa, nenadobudol takú intenzitu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základných práv. Preto ústavný súd jeho sťažnosti nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2021

Robert Šorl
predseda senátu